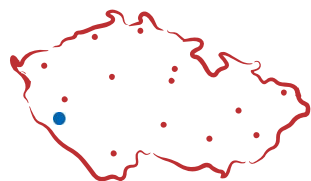

Sněhově bílý jezuitský chrám společně se sousední Černou věží patří mezi symboly města Klatovy

Klatovy a první Vrchlického láska

Text: Petr David st. foto: Petr David ml.

Těžce nemocný Jaroslav Vrchlický (17. února 1853 – 9. září 1912) projížděl v roce 1911 přes Klatovy směrem na Domažlice. Zestárlý básník trápený bolestmi prý tehdy namáhavě vstal, přistoupil k oknu a smutnými očima se dlouze zahleděl na město. Loučil se s mládím, loučil se se svojí první a nejspíš i největší láskou, loučil se se životem a marnou cestou za štěstím...

Přišel Emil Frída...

V roce 1869 přestoupil na klatovské gymnázium šestnáctiletý Emil Frída. Jeho přítel z Trhanova Josef Thomayer ho připravoval na zvláštní zkoušku, která by Frídovi umožnila začít rovnou v septimě, ale přísný profesor Hromádka studentika „potopil“ v matematice. Frída si proto musel zopakovat sextu. Oba

přátelé chodili do různých tříd, ale kamarádství to nenarušilo. Debatovali o literatuře, Thomayer byl přísným kritikem prvních Frídových básnických pokusů, nejeden rukopis tak skončil v kamnech. Studenti c. k. gymnázia měli přísně zakázáno zveřejňovat „plody ducha svého“. A tak si mladičká Frída zvolil pseudonym Vrchlický. Proč právě ten?

Nejspíš za to mohl prázdninový výlet údolím říčky Vrchlice u Kutné Hory, ostatně tehle pseudonym používal ještě dříve kutnohorský básník Josef J. Jelínek.

...odchází Vrchlický

Chudý student střídal klatovské podnájemy, nakonec se zabydlel u přítele Martínka v dnešní

Komenského ulici a zamiloval se do Martínkovy sestry Kateřiny. A jí také začal psát první milostné básně. Po čase začaly jeho verše uveřejňovat almanachy a časopisy. Jeden z literárních historiků později napsal: „Do Klatov přišel mladík Emil Frída, ale po třech letech je opouštěl básník Jaroslav Vrchlický, aby se vydal za rozletem své bujné básnické pouti.“ Den po maturitě, 2. července 1872, napsal Vrchlický báseň na rozloučenou. Závěrečný verš – „Poslední hvězda do mraků se skryla, nuž tedy sbohem, duše drahá, milá!“ – byl určen Kateřině Martínkové. Ještě dlouho jí Vrchlický psal, vzpomínal, ale již nikdy se nepotkali. Martínkovi se odstěhovali do Kašperských Hor a pak do Sušice, kde neprovdaná Kateřina ve svých 58 letech roku 1910 zemřela. V roce 1875 vyšla Vrchlického první básnická sbírka *Z hlubin* – vrací se v ní do dob studií a ke své první lásce...

Úspěšný autor, zklamáný manžel

V roce 1901 byl Vrchlický spolu s Antonínem Dvořákem povýšen do šlechtického stavu, stal se členem Panské sněmovny Říšské rady ve Vídni. Vedle toho byl členem mnoha prestižních institucí, hlavně se ale stal úspěšným autorem. Vydal přes 80 básnických sbírek, napsal 50 divadelních her včetně legendární *Noci na Karlštejně*, přispívána jsou mu i některá erotická či pornografická díla jako *Rytíř Smil*, byl také úspěšným překladatelem. Složitější to měl v osobním

V podzemí kostela Neposkvrněného početí Panny Marie a sv. Ignáce se nacházejí katakomby s mumiemi

Vzácná barokní lékárna U Bílého jednorozce představuje další turistické lákadlo na centrálním náměstí Míru

životě. V parku zámku ve Veltrusích se v červenci roku 1873 potkal se spisovatelkou Sofií Podlipskou, sestrou Karolíny Světlé. Znal její knihy, obdivoval ji, o rok později se s ní blíže seznámil v Umělecké

besedě. V létě roku 1875, kdy působil jako vychovatel v Meraně, pochyboval sám o sobě a stýskalo se mu po domovině, rozhodl se napsat o skoro dvacet let starší Sofii první dopis.

Inzerce

NOVINKA

SOUKUP & DAVID

PRŮVODCE PO ČECHÁCH, MORAVĚ A SLEZSKU

ŠPALÍČKY VÝLETŮ, CESTOVNÍ KNIHY